

N:o 43.

Af herr **J. Ström** i Transtrand, om ändring af 27 § bevillningsförordningen och 34 § inkomstskatteförordningen.

På samma gång genom inkomstskatteförordningen bestämmelse infördes om själfdeklaration, gafs ock i nämnda förordnings 34 § föreskrift om en viss sekretess beträffande af den skattskyldige sålunda lämnad uppgift för hans taxation. Såsom en nödvändig följd af denna bestämmelse ändrades äfven förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst den 3 december 1897 så, att dess 27 § skulle hafva den lydelse, som i Kungl. Maj:ts nådiga kungörelse af den 31 mars 1903 är föreskrifven.

Hemlighållandet af den uppgiftsskyldiges inkomster i vidsträcktare mån, än hvad i bevillningsstadgans 69 § 2 mom. samt i inkomstskatteförordningens 40 § bestämmes, äger nog ibland sitt fulla berättigande, men för de flestas uppgifter torde dock denna sekretess vara fullkomligt obehöflig och därför icke ifrågasättas af den uppgiftsskyldige. Då emellertid enligt förordningens nuvarande bestämmelser alla uppgifter skola behandlas på samma sätt, därest icke den skattskyldige »skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande», och då högst få, om ens några, besvara sig med sådant skriftligt angifvande, oaktadt de i själfva verket icke hafva något emot offentliggörandet, så måste därför alla dessa många handlingar alldeles onödigt behandlas af ett slags sekreta utskott inom vederbörande taxeringsnämnder. Detta utskott kan icke heller gärna bli konstant under hela nämndens sammanträde, utan torde än en och än en annan ledamot inom nämnden behöfva utses för att biträda vid denna granskning. Till följd häraf blifva taxeringsmyndigheternas arbeten betydligt försenade och onödigt invecklade.

Alldeles tillräckligt synes därför nödig sekretess kunna bevaras genom att i förordningen införa bestämmelse om, att de, som icke vilja offentliggöra sina uppgifter, finge å sina deklARATIONER angifva exempelvis: »icke offentlig», samt att endast dessa behandlas så, som förordningen nu föreskrifver för alla. Under antagande, att de icke offentliga uppgifterna då blefve ett försvinnande mindretal, skulle arbetet inom såväl bevillningsberedning som taxerings- och pröfningsnämnd betydligt underlättas och den nödiga sekretessen i alla fall fullt bevaras.

På grund af hvad sålunda anförts, vågar jag därför vördsammast föreslå,

det Riksdagen ville dels besluta, att 27 § i gällande bevillningsstadga ändras sålunda: »Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lämnade uppgifter skall, därest den skattskyldige därom skriftligen gjort framställning, verkställas af — — deltaga».

»För innehållet af — — — — — erfordras».

»Dylik uppgift må ej vara tillgänglig för andra än de personer, — — — — — däraf erhålla del, och må ej heller i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas; — — — förstöras.» samt dels besluta om motsvarande ändringar i inkomstskatteförordningens 34 §.

Stockholm den 25 januari 1904.

Joh. Ström.